

**Strzeżmy warsztatów pracy przed ręką szkodnika i okiem szpiega!
Więcej czujności wobec wrogów i agentów imperialistycznych!**

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ.

GŁOS PIOTRKOWSKI

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 117 — ROK VII.

PONIEDZIAŁEK 30 KWIETNIA 1951 ROKU

CENA 10 GR.

Nowe wielkie sukcesy w bitwie o Plan 6-letni

Inicjatorzy Czynu 1-Majowego — metalowcy z Pruszkowa wykonali zwycięsko swe zobowiązania

Ponadplanowa produkcja włóknarzy przyniosła 35 miln. zł oszczędności

WARSZAWA (PAP). — W przeddzień Święta Pracy, narodowy front walki o pokój i Plan 6-letni odnosi wspaniałe zwycięstwa w realizacji zobowiązań 1-Majowych. W dniu 28 bm załoga zakładów przemysłowych Stowarzyszenia Mechaników w Pruszkowie, która zainicjowała tegoroczny Czyn 1-Majowy, zakończyła już realizację

swych zobowiązań, dotyczących podniesienia poziomu produkcji i końców wykonanie postanowień w zakresie obniżenia kosztów produkcji. Do chwili obecnej załoga zakładów pruszkowskich wyprodukowała ponadplanowo maszyny i części maszyn o łącznej wartości ponad 165 tys. zł. Z dużą nadwyżką wy-

konała również swój Czyn 1-Majowy brygada młodzieżowa im. Lidii Korabielnikowej pod kierownictwem Janiny Zborowskiej. Racjonalizatorzy zakładów, którzy w ramach zobowiązań postanowili wykonać szereg urządzeń i przyrządów ułatwiających pracę, wszystkie swe pomysły zrealizowali już w całości.

budowie szkoły podstawowej w osiedlu A-O wykonały w stanie surowym gmach o kubaturze 17.600 m. sześć w ciągu 26 dni.

KATOWICE. — Załoga huty „Kościuszkow” w dniu 25 bm. zwycięsko wykonała Czyn 1-Majowy, przysparzając gospodarce narodowej 6 milionów 416 tys. zł. dodatkowych wartości zamiast zadeklarowanych 6.369 tys. zł.

SZCZECIN. — Portowcy szczecińscy — zwyciężyli wielu etapów międzyportowego współzawodnictwa całkowicie wykonali Czyn Majowy wartości 635 tys. zł. oraz nadal realizują długofalowe zobowiązania podjęte na cześć 1 Maja.

WROCLAW. — Załogi 1.510 większych zakładów pracy przemysłowej i rolnictwa woj. wrocławskiego wytworzyły ponad plan do dnia 26 bm. produkcję wartości około 80 miln. zł.

Wspaniały rezultat uzyskała robotnica dołnośląskich zakładów przemysłowych jedwabniczo-galanteryjnego Anna Kazimierzczak, która w dniu 19 bm. wypełniła swe zadanie produkcyjne przewidziane normą na dwa lata Planu 6-letniego.

WARSZAWA. — Załoga zakładów starachowickich zameldowała Centralnemu Zarządowi Przemysłu Motoryzacyjnego o przedterminowym wykonaniu kwietniowego planu produkcji samochodów oraz o wykonaniu zobowiązań 1-Majowych. Na 3 dni przed terminem, w dn. 27 bm. wykonano zobowiązania dla uroczczenia święta robotniczego, dając dodatkowo 5 samochodów ciężarowych „Star 20”.

ŁÓDŹ. — Realizacja Czynu 1-Majowego przez włóknarzy w całym kraju, przyniosła już ponadplanową produkcję i oszczędności wartości ponad 35 mil. zł.

KRAKÓW. — Budownicowie Nowej Huty z dumą meldują o przedterminowym wykonaniu zobowiązań. M. in. brygady zatrudnione przy

Wieś przed 1 Maja

Pod czerwonymi sztandarami pracy, wolności i pokoju defilować będziemy w dniu 1 Maja na ulicach miast, miasteczek, gromad i gmin naszego kraju. Pod sztandarami klasy robotniczej dokonamy przeglądu wszystkich bojowych sił, walczących o przedterminowe wykonanie Planu 6-letniego, o pokój.

Tegoroczna akcja Czynu Majowego na wsi polskiej, rozpoczęta pod hasłem „Siewu Pokoju”, ogarnęła setki tysięcy i miliony chłopów, pragnących swym codziennym trudem zadokumentować wolę walki o pokój, dobrobyt i lepszą, radośniejszą przyszłość.

Pragnąc godnie uczcić ten wielki dzień, chłopci woj. łódzkiego — członkowie spółdzielni produkcyjnych, niezrzeszeni gospodarze, robotnicy PGR-ów, traktorzyści POM-ów, członkowie KGW oraz ZMP-owcy, podjęli poważne zobowiązania indywidualne i zbiorowe. Nie ma w woj. łódzkim gromady, spółdzielni produkcyjnej, PGR, gdzie nie podjęto by zobowiązań ku uczczeniu radoznego dnia pracy. Znaczną większość tych zobowiązań została już wypełniona.

Chłopi pracujący w PGR-ach, POM-ach, spółdzielniach produkcyjnych, chłopci 2.000 gromad zobowiązania te realizują, pełniąc Warty Pokoju.

Przedterminowe zakończenie siewów zbóż kłosowych, tysiące kilometrów naprawionych dróg, dziesiątki kilometrów nowowytwarzanych dróg, setki naprawionych mostów — oto Czyn 1-Majowy pracującego chłopstwa woj. łódzkiego. Setki hektarów zagospodarowanych odłogów, setki hektarów zalesionych nieużytków, setki udekorowanych i wyremontowanych świetlic gromadzkich — oto Czyn 1-Majowy młodzieży wiejskiej.

W ramach zobowiązań 1-Majowych, robotnicy warsztatów naprawczych POM w Gorzynie, w pow. łaskim, wyremontowali 13 snopowiązałek; Roman Szczepański, mechanik PGR w Dłutowie naprawił 4 grabiarki i 2 kosiarki; spółdzielcy z Wilkowic, w pow. rawsko-mazowieckim, ukończyli całkowicie wiosenne prace polne oraz wyremontowali stajnię i chlewnię; chłopci gromady Wola Wydrzyńska w pow. radomszczańskim wyżywiowali na 7 dni przed terminem 1.200 metrów drogi gminnej; ZMP-owcy gm. Lutomiński zagospodarowali kilka hektarów odłogów.

We wszystkich gminach i gromadach woj. łódzkiego trwają wtyżone przygotowania do obchodu dnia 1 Maja. Powołano już Komitety Pierwszomajowe. W wielu gromadach odbywają się akademie. Biorą w nich udział wszyscy mieszkańcy wsi — dorośli, młodzież i dzieci szkolne. Wre gorączkowa praca przy dekorowaniu świetlic oraz budynków. W szkołach, pod kierownictwem nauczycielstwa odbywają się próby występów artystycznych, słowem, wieś przygotowuje się do uroczystego i radoznego obchodu 1 Maja.

W dniu tym masy pracującego chłopstwa manifestować będą w ścisłym sojuszu z rzeszami robotniczymi gorącą miłością do swej ludowej ojczyzny. W dniu tym na wieś wyjadą tysiące uczestników ekip łączności z Łodzi, Tomaszowa, Pabianic, Piotrkowa, Zgierza i wielu innych ośrodków przemysłowych. Tysiące chłopów przybędą do Łodzi, aby manifestować u boku bohaterkiej klasy robotniczej, aby zadokumentować, że chłop polski kocha swą ojczyznę, że dla niej wtyżę siły w celu przyspieszenia realizacji Planu 6-letniego.

We wspólnej pracy, budując piękne jutro naszej wspaniałej ojczyzny, waciami się coraz bardziej zwały i nierozdzielny sojusznik robotniczo-chłopski. W dniu tym pracujące chłopstwo wychodzi na ulice naszych miast i wsi, by w obliczu agresji imperialistycznej zjednoczyć nasz kraj w ogólnonarodowym frontie walki o pokój, by wyrazić gotowość do dalszych wysiłków nad pomnażaniem gospodarczej siły naszego kraju.

W trwałym sojuszu z robotnikami zmanifestują chłopcy naszą solidarność z berlińskim Apellem Światowej Rady Pokoju, wykażą swe bojowe poparcie dla Plebiscytu Pokoju, swa zdecydowaną wolę obrony naszych wspaniałych osiągnięć, dorobku naszej wtyżonej pracy.

Naród polski jednoczy się do walki o pokój i Plan 6-letni

Akademie w zakładach pracy m. Łodzi zapoczątkowały uroczysty obchód 1-Maja

Łódź jest w pełni przygotowana do obchodu święta 1 Maja. Miasto z godziny na godzinę zmienia swe oblicze. Żywa czerwienią barwią się frontony budynków. Mieszkańcy domów dekorują balkony i okna portretami przywódców robotniczych, oraz czerwonymi i białymi flagami. Onegdaj w większości łódzkich zakładów pracy, w fabrykach, na wyższych uczelniach, w szkołach i instytucjach odbyły się uroczyste akademie 1 Majoje, na których zebrani żywo manifestowali swą wolę walki o utrwalenie pokoju i pełną realizację zadań drugiego roku Planu 6-letniego.

Obniżka cen masła

WARSZAWA (PAP). — Z dniem 1 maja br. wchodzi w życie nowe ceny masła mleczarskiego, obowiązujące w sezonie letnim. Cena 1 kg masła stołowego została obniżona z 24 do 22 zł., a masła wyborowego z 27 do 25 złotych.

ZPB IM. STALINA
W sobotę, dnia 28 bm. w Robotniczym Domu Kultury przy ul. Przedzalanianej 68, odbyła się uroczysta akademie 1-Majowa załogi ZPB im. Józefa Stalina.

Za stołem przydzielonym zasiadli przedstawiciele Partii, dyrekcji, rady zakładowej, Wojska i przewodniczący.

Referat okolicznościowy wygłosił pierwszy sekretarz Dzielnic PZPR, „Fabryczna” tow. Sikora. Liczne oklaski i okrzyki przerywały słowa mówcy, kiedy podkreślał olbrzymi wkład narodów radzieckich i narodu polskiego w dzieło utrwalenia pokoju. Stalin! — Bierut! — Pokój! — skandują zebrani.

Następnie na trybunę wchodził przedstawiciel odrodzonego Wojska Polskiego, który życzył załozce staliniowskich zakładów dalszych sukcesów gospodarczych. Naczelny dyrektor ZPB im. J. Stalina tow. Radziowski w imieniu ministra Przemysłu Lekkiego udekorował odznaką „Przodownika Pracy” szereg wybitnych przodowników i racjonalizatorów. Długolet-

OSIĄGNIĘCIA STALINOWSKIEJ PIĘCIOLATKI

W wyniku czwartej pięciolatki w porównaniu z rokiem 1940 wzrosły:

- produkcja siewników traktorowych o 550 proc.
- moc elektrowni wiejskich o . . . 280 „
- spożycie przetworów rybnych o . 51 „

Delegacja ZSRR na obchód 1 Maja przybyła do Warszawy

WARSZAWA (PAP). — Dnia 28 bm. przybyła do Warszawy delegacja radzieckich związków zawodowych, która weźmie udział w obchodzie 1 Maja w Polsce. Delegacji przewodniczą przedstawiciel WSPS Wasilij Silujanow. W skład delegacji wchodzi: górnik Bohater Socjalistycznej Pracy — Fiodor Rab, wybitna przewodnica pracy włóknianka — Saída Archadowa i laureat Nagrody Stalinowskiej — młody przodownik pracy z fabryki

moskiewskiej „KALIBER” — Władimir Utkin. Na lotnisku delegację radziecką witali wiceprzewodniczący CRZZ — Aleksander Burski, sekretarz CRZZ — Zygmunt Kratko, przedstawiciele Wydziału Zagranicznego KC PZPR oraz liczni przedstawiciele czolowego aktywu związkowego. W tym samym dniu przybyły do Warszawy delegacje szwedzka i norweska, które również wezmą udział w uroczystościach 1-Majowych.

KP Francji pozdrawia tow. Thoreza w 51 rocznicę jego urodzin

PARYŻ (PAP). — W związku z 51 rocznicą urodzin Thoreza do sekretariatu Francuskiej Partii Komunistycznej napływają z całej Francji tysiące depeš i listów z życzeniami. Komitet Centralny Francuskiej Partii Komunistycznej przesłał do Thoreza list z życzeniami następującej treści: „Drogi towarzyszu Thorez, prze-

syłamy Ci najserdeczniejsze życzenia w imieniu wszystkich członków partii, wszystkich ludzi pracy, demokratów i patriotów Francji. Przyrzekamy Ci, że uczynimy wszystko, aby zmobilizować całą partię, wszystkich ludzi pracy i demokratów do wielkiej walki sił życia przeciw siłom śmierci, do walki o zwycięstwo pokoju”.

Naród hiszpański wytrwale walczy przeciwko znieprawidzonemu reżimowi Franco

PARYŻ (PAP). — Dziennik „CE SOIR” donosi, że strajk robotników hiszpańskich, ogłoszony na znak protestu przeciwko aresztowaniom dokonywanym przez władze frankiściowskie rozszerza się i ogarnia coraz więcej fabryk i zakładów pracy

w prowincji Guipuzcoa. W porcie Passajes strajkują wszyscy dokerzy. W mieście Sarau strajk jest powszechny. Większość robotników hut i zakładów metalurgicznych prowincji Guipuzcoa również przerwała pracę.

LUDZIE CZYNU PIERWSZOMAJOWEGO

IRENA KROLIKOWSKA
z ZPDz im. Emilii Plater zmniejszyła odpadki w kraju o 1,5 proc. oraz podniosła wydajność pracy

ZDZISŁAW HANC
brygadziŝta przygotowawczej brygady remontów szybkościowych w TZWS, która na c. e. 1 Maja wyremontowała 3 maszyny

ADELA MAŁECKA
aktywiŝka społeczna gromady Adamów Nowy, zorganizowała z okazji 1 Maja w swej gromadzie koło TPPR

WŁADYSŁAW SZKLAREK
przeźdarsz z ZPB im. Stalina, wykonał bazę produkcyjną w 144 proc.

BARBARA JANUSKIEWICZ
młodszy konstruktor w CBT, przyspieszyła terminy uruchomienia kilku zespołów maszyn

CECYLIA GHOŁA
tkaczka z ZPB im. Stalina, wykonała w Cynie Majowym bazę produkcyjną w 106 proc.

JAN JARZĘBŃSKI
brygadziŝta cielski Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego, osiągnął 266 proc. normy

ANNA MATUSZEK
cierowaczka z Zakładów im. Ajzena, osiągnęła 145,5 proc. bazy oraz o 1 proc. podniosła jakość produkcji

Wyjazd delegacji polskich na uroczystości 1-Majowe do krajów demokracji ludowej
WARSZAWA (PAP). — W tych dniach wyjechały na zaproszenie central związkowych Albanii, Bułgarii i Węgier delegacje polskich związkowców, które wezmą udział w uroczystościach 1-Majowych w tych krajach.

Koreańska armia ludowa silnie naciera na wojska agresorów
LONDYN (PAP). — Jak wynika z doniesień korespondentów dzienników angielskich, dowództwo wojsk amerykańskich w Korei zastraszona coraz bardziej cenzurą wiadomości nadsyłanych z frontu. Toteż wiadomości, jakie nadeszły w dniu 28 kwietnia do Londynu są bardzo skąpe. Korespondent agencji Reutersa donosi, że na środkowym i zachodnim odcinku frontu trwa silny naciśk wojsk ludowych. „Wojska sojuszników — pisze korespondent Reutersa — wycofują się w dalszym ciągu na południe”.

Pozdrowienia niemieckich związkowców z okazji 1 Maja
WARSZAWA (PAP). — Do Centralnej Rady Związków Zawodowych napływają liczne depesze od związkowców innych krajów z braterskimi pozdrowieniami dla mas pracujących Polski z okazji święta 1 Maja. Bardzo serdeczną depeszę przysłały Wolne Niemieckie Związki Zawodowe. „W imieniu 5 milionów członków Wolnych Niemieckich Związków Zawodowych i w imieniu wszystkich postępowych ludzi pracy całego Niemiec — czytamy w depeszy — pozdrawiamy Was serdecznie z okazji święta 1 Maja. W obliczu poważnego niebezpieczeństwa trzeciej wojny światowej, którą chce rozpętać imperializm amerykański, prowadzimy zdecydowaną walkę przeciw remilitaryzacji Niemiec Zachodnich. Od czasu Europejskiej Konferencji Robotniczej opór narodu niemieckiego przeciw nowemu zbrojeniu Niemiec wzrasta nieustannie”. W zakończeniu depeszy czytamy: „Moje uczucia przyjaźni dla po-

Na marginesie Kulisy dymisji Bevana i Wilsona
Dymisja dwóch ministrów laborzystowskich — ministra pracy Bevana, oraz ministra handlu Wilsona, to jeszcze jeden przyczynek do historii zdrady, zakłamania i oszustwa socjal-demokracji. Bevan, stary wyjadacz laborzystowski, uchodzący za demagoga pierwej wojny, jako powód swej dymisji podał narzucony przez USA Wielkiej Brytanii program zbrojeń, który — jak oświadczył Bevan — grozi całkowitą ruiną angielskiej gospodarce. Wilson natomiast umotywuował swój krok tym, że, zdaniem jego, Wielka Brytania otrzymuje od Stanów Zjednoczonych za mało surowców, co grozi Anglii bezrobociem i zupełnym zastojem gospodarczym. Jak należy sobie wytlumaczyć, że dwa ludzie, którzy dotychczas nie wysuwali żadnych zastrzeżeń pod adresem wasalnej, wojennej polityki rządu laborzystowskiego, w tak nieoczekiwany i nagły sposób doszli do wniosku, że polityka ta godzi w najżywniejsze interesy narodu angielskiego? Jeżeli dziś taki demagog jak Bevan, który marzył o zastąpieniu Bevana na stanowisku ministra spraw zagranicznych, wygłasza szumną deklarację, potępiającą zbrojenia angielskie i decydującą się na ustąpienie z rządu, znaczy to, że jest siła, która go do tego zmusza. Ta siła jest potężna fala niezadowolenia w społeczeństwie angielskim i wzrastającej opór Anglików przeciwko polityce wojny i nędzy, uprawianej od lat przez rząd laborzystowski. Bevanowska dymisja jest krokiem przemysłowym, jest posunięciem od którego na kilometr trąci socjaldemokratycznymszuchkami, socjaldemokratycznym zakłamaniem. Zbliża się dzień wyborów w Anglii — laborzystowscy „socjaliści” zdają sobie sprawę, że na ich wyniku zawależy musi, i to bardzo poważnie, 6 lat rządów laborzystowskich — 6 lat zdrady hasel, pod którymi Labour Party poszła w 1945 roku do wyborów, 6 lat zdrady interesów ludu brytyjskiego, zaprzeczania Anglii w niewiele amerykańskim imperializm. I wobec tego szkuje się ekipę przywódców laborzystowskich, rzekomo opropyzymie nastawionych do polityki obecnego rządu. Do tej właśnie roli doskonale nadaje się Bevan, uchodzący w Labour Party za demagoga pierwej wojny, specjalistę od szermowania lewicowymi frazesami. Kierownictwo Labour Party sądzi, że w ten sposób uda mu się oszukać masy pracujące Anglii, a tym samym zwyciężyć swe szanse wyborcze. Lud angielski domaga się jednak radykalnej zmiany polityki, domaga się, jak stwierdził organ KP Wielkiej Brytanii, „wycofania się W. Brytanii z paktu atlantyckiego, rozpoczęcia pertraktacji dla utrwalenia pokoju w Europie i Azji”.

Delegacja radziecka sprzeciwia się stanowczo oszukańczym manewrom mocarstw zachodnich
Z obrad paryskiej konferencji zastępców ministrów spraw zagranicznych

PARYŻ (PAP). — Na 39 posiedzeniu zastępców ministrów spraw zagranicznych przewodniczył przedstawiciel ZSRR — Gromyko. Jako pierwszy zabrał głos delegat brytyjski Davies. Omawiając poszczególne punkty porządku dziennego, Davies zaznaczył, że delegacje mocarstw zachodnich nie mogą się zgodzić z wnioskiem radzieckim w sprawie postawienia problemu demilitaryzacji Niemiec na pierwszym miejscu pierwszego punktu porządku dziennego. Davies wystąpił przeciwko wnioskowi radzieckiemu, domagającemu się rozpatrzenia niezwykle ostrego i aktualnego problemu redukcji zbrojeń czterech mocarstw. Delegat brytyjski odrzucił następne propozycje radzieckie dotyczące sprawy rozpatrzenia zagadnienia paktu atlantyckiego i amerykańskich baz wojskowych w Europie zachodniej i na Bliskim Wschodzie.

Przechodząc do następnych punktów porządku dziennego, Davies zakomunikował, że delegacje zachodnie postanowiły przyjąć radzieckie sformułowanie punktu, dotyczącego traktatów pokojowych, zawartych w szeregach krajów. Davies oświadczył równocześnie, że delegacje zachodnie przyjmują projekt radziecki w sprawie punktu dotyczącego Triestu, w „nieco zmienionej formie”. Punkt ten — powiedział Davies — powinien mieć następujące brzmienie: „Traktat pokojowy z Włochami w części, dotyczącej Triestu”. Jak wiadomo, propozycja radziecka w powyższej sprawie ma następujące brzmienie: „Wykonanie traktatu pokojowego z Włochami w części dotyczącej Triestu”. Jak widać z powyższego, Davies skreślił z wniosku radzieckiego wyraz: „wykonanie”. Motywując tę „poprawkę”, Davies powiedział, że odpowiedzialność za wykonanie traktatu pokojowego z Włochami w części dotyczącej Triestu — spoczywa na Radzie Bezpieczeństwa, wobec tego rzekomo nie można o niej mówić na konferencji ministrów spraw zagranicznych. Następnie przemawiali delegat USA Jessup i przedstawiciel Francji Parodi, którzy powtórzyli argumenty Daviesa. Gromyko w odpowiedzi swej poruszył wszystkie punkty porządku dziennego i stwierdził: Pan Davies starał się wywołać

wrażenie, jakoby delegacje zachodnie poczyniły poważne ustępstwa wobec stanowiska radzieckiego. Jest to niezgodne z rzeczywistością. Propozycje delegacji zachodnich w sprawie redukcji zbrojeń — powiedział Gromyko — zmierzają do tego, by dyskusja nad tym ważnym zagadnieniem zamieniła się w czczą gadaninę i nie mogła doprowadzić do przyjęcia praktycznych decyzji, które by miały donosić znaczenie dla zachowania pokoju. Lecz delegacja radziecka stanowczo sprzeciwia się oszukaaniu narodów. Gromyko podkreślił, że sprawa demilitaryzacji Niemiec powinna zająć miejsce, które by odpowiadało niezwykle doniosłemu znaczeniu tego problemu. I dlatego delegacja radziecka sprzeciwia się przesunięciu tego problemu na plan drugi. Nawijając do propozycji Daviesa Gromyko oświadczył: Należy stwierdzić, że przedstawiciele trzech mocarstw przyjęli sformułowanie radzieckie w sprawie traktatów pokojowych. Delegacja radziecka — powiedział Gromyko — przywiązuje wielką wagę do sprawy paktu atlantyckiego i amerykańskich baz wojskowych na obcych terytoriach. Sprawa ta powinna się więc znaleźć na porządku dziennym konferencji ministrów. Domagamy się — podkreślił Gromyko — by ministrowie omówili zagadnienie paktu atlantyckiego i amerykańskich baz wojskowych w Europie i na Bliskim Wschodzie. Porządek dzienny, który nie uwzględni problemu paktu atlantyckiego i amerykańskich baz wojskowych na obcych terytoriach — nie będzie zadowalający!

PRZED 1 MAJĄ

Franciszek Matuszewski, majster wydziału ruchu z ZPB im. 1 Maja, w Cynie Majowym uruchomił suszarkę do włókna ciętego, wykorzystując w tym celu zapas kable, który leżał bezużytecznie w kanałach. Wykonując zobowiązanie na 5 dni przed terminem, majster Matuszewski przysparzył zakładom 13.000 zł oszczędności.

Zobowiązania młodzieży

Zatrudniona w warsztacie mechanicznym ZPB im. Marchlewskiego młodzieżowa brygada „Młoda Gwardia”, wykonała dodatkowo w ciągu trzech dni 100 uchwytów do flag, 60 obręczy do krosien, 50 tulejek, 100 sprężyn, dwoje drzwi metalowych do kotłowni i 520 zębów do wilków.

1.655.000 zł oszczędności
Zaloga Mazowieckich Zakładów Przemysłu Włnianego w Tomaszowie Mazowieckim dnia 27 kwietnia br. zrealizowała w pełni swój Czyn Majowy. Realizacja podjętych zobowiązań przyniosła zakładom 1.655.000 zł oszczędności.

Dodatkowa produkcja wartości 1.203.000 złotych

Zaloga ZPB im. Hanki Sawkickiej zobowiązała się do wykonania dodatkowej produkcji wartości 727.000 zł. Suma ta została poważnie przekroczona, wyprodukowano bowiem towarów za 1.203.000 zł. W realizacji zobowiązań pierwszomajowych szczególnie wyróżnili się pracownicy — skrzepalni, farbarni i przedalnia oraz zaloga działu zaopatrzenia. Indywidualnie: Janina Herman i Genowefa Giesielska — przadki, Ignacy Zawierucha — majster skrzepalni, Maria

11.998 kg. przędzy

Jak nam komunikuje nasz korespondent z przedalnią średnioprzędnej ZPB im. Stalina, Aleksander Gwarysiak — zaloga przedalnia znacznie przekroczyła zadane zobowiązania, wykonując do dnia 24 bm. 11.998 kg przędzy.

Na 6 dni przed terminem

Chłopi gromady Ciężkowice, gm. Maluszyn, wykonali zobowiązania 1-Majowe na 6 dni przed terminem, naprawiając 2 kilometry drogi gminnej i oczyszczając rowy.

Józefa Głabiak, przebiejaczka z Zakładów im. Tadeusza Ajzema, pełnię Warty Pokoju wykonuje 146 proc. bazy akordowej.

Zwycięstwa Stalinowskiej Pięciolatki wskazują nam drogę walki o socjalizm
Przykład ZSRR pomógł nam przezwyciężyć trudności
W naszych zakładach do niedawna produkcja szła nienajlepiej. Tkaliśmy była bodaj najgorszym oddziałem. Na naradach wytwórczych, przodujący robotnicy podkreślali konieczność wzorowania się na przykładowej i ofiarnej pracy ludzi radzieckich. I to już daje wyniki. Tkaliśmy nasza wykonuje plany nawet w 104 proc. Ja sama obecnie uzyskuję 135 proc. bazy produkcyjnej. Tkacze nasi zapoznają się teraz z metodą pracy inż. Kowalewa. Zastosowanie tej metody pozwoli nam na osiągnięcie jeszcze lepszych wyników. W ten sposób będziemy mogli i my, za przykładem ludzi radzieckich, wypełniać swe plany przed terminem i z nadwyżką. W walce o produkcję powinniśmy stale pamiętać o bohaterskim narodzie radzieckim, który dzięki swej ofiarnej pracy stanowi potężną siłę, stojącą na czele światowego obozu pokoju i postępu.

Pracą budujemy lepszą przyszłość
Wiadomość o wykonaniu przed terminem czwartej z kolei Pięciolatki Stalinowskiej była żywo omawiana w naszej fabryce. Wiemy, że przekraczanie w Związku Radzieckim planów gospodarczych, to dalszy krok na drodze do utrwalenia ogólnoswiatowego pokoju. Narodzi radzieckie budują nowe miasta, wielkie elektrownie, nawadniają pustyne tereny, a wszystko robią po to, by lepsze, przyjemniejsze i szczęśliwsze było życie. My pragniemy również, tak jak ludzie radzieccy, lepiej żyć. Droga jest tylko jedna — ta droga — nasza praca.

W przemysłowym sercu NRD
Z szerokiej i gładkiej autostrady, ciągnącej się z Berlina do Lipska, zjechaliśmy w prawo. Droga nasza prowadziła teraz przez rozrzucone na znacznej przestrzeni osiedla przemysłowe, ciągnące się właściwie do samej stolicy kraju Sachsen — Anhalt — do miasta Halle.

Jesteśmy w centrum przemysłu chemicznego Niemiec. Przed kilku laty rządziła tu niepodzielnie magnateria IG Farbenindustrie. Niemiec i amerykańscy monopolści włożyli miliardy, żeby tę ziemię przekształcić w jedną wytwórnio broni dla hitlerowskiej agresji. Diawiono tu okrutnie każdą myśl o pokoju, o przyjaźni między narodami, każdą próbę przeciwstawienia się rządowi morderców i popalaczy świata. Cały system wychowania zmierział do tego, by z ludzi uczynić katów innych narodów i bezwolne narzędzie w rękach imperialistów. Ileż krzywdy wyrządzili, ile nieszczęść sprowadzili na głowy narodów ludzkie, którzy do niedawna rządziili tymi ogromnymi fabrykami i kopalniami! Czyż żyje ten kraj dziś, o czym myślał jego mieszkańcy obecnie? Kolumna samochodów, w których jedzie Prezydent Rzeczypospolitej i towarzyszące mu osoby, wjeżdża w ulicę osiedla. Nagle znajdujemy się w samym środku ogromnego szpaleru ludzkiego. Na samochodzie spią się kwiaty. Z setek ust słychać jedno wołanie „Freundschaft” — „Przyjaźń”. Kobiety z dziećmi na rękach podchodzą do samochodów, ścisną rękę polskich gości, chłopcy i dziewczęta w niebieskich mundurkach śmieją się, powiewają biało — czerwonymi proporczykami, śpiewają, wołają, krzyczą. Ze wszystkich stron słychać „Niech żyje Polska Ludowa”, „Niech żyje Prezydent Bierut”. Z trudem przeciskamy się przez szpaler po to,

6 tys. nowych pozycji wydawniczych — 117 miln. egzemplarzy

Dni Oświaty, Książki i Prasy
— przeglądem dorobku kulturalnego Polski Ludowej

WARSZAWA (PAP). — W całym kraju trwają intensywne przygotowania do Dni Oświaty, Książki i Prasy. We wszystkich miastach wojewódzkich powstały komitety obywatelskie, które kierują całością przygotowań. **BLISKO 6.000 NOWYCH POZYCJI WYDAWNICZYCH** **WARSZAWA (PAP).** — Dobitym wyrazem rozwoju polskiej kultury w warunkach stworzonych przez władzę ludową jest imponujący rozwój ruchu wydawniczego, ilość wydawanych w naszym kraju książek — artykułu pierwszej potrzeby — wzrasta z roku na rok. W roku bieżącym plan wydawniczy przewidyuje 5.900 nowych pozycji, które ukąsą się w łącznym nakładzie 117 milionów egzemplarzy. Liczba ta nabiera szczególnie wymowy w zestawieniu z działalnością wydawniczą w Polsce sanacyjnej, kiedy przeciętnie wydawano rocznie 20 milionów egzemplarzy.

LEON KRUCZKOWSKI O SYTUACJI PISARZA POSTĘPOWEJ W POLSCE SANACYJNEJ

WARSZAWA (PAP). — Laureat Państwowej Nagrody Artystycznej, jeden z najwybitniejszych pisarzy polskich, charakteryzując sytuację postępowych literatów w okresie międzywojennym, mówi m. in.: „Dla ilustracji zmian, jakie zaszły w naszym życiu kulturalnym po wyzwoleniu Polski z węgów kapitalizmu, bardzo charakterystyczne są m. in. losy mojej powieści „Kordian i Cham”. Napisana w roku 1930, przez kilkanaście miesięcy nie mogła znaleźć wydawcy i ukazała się ostatecznie w roku 1932 — nakładem własnym autora, w skromnej ilości 750 egzemplarzy! W ciągu następnych sześciu lat (do r. 1939) ukazały się jeszcze cztery wydania. Wówczas uchodziło to za wielki sukces — ale ten „sukces” wyraził się łączną liczbą niespełna 9 tysięcy egzemplarzy! W Polsce Ludowej „Kordian i Cham” w ciągu 5 lat powojennych uzyskał kilka wydań o łącznym nakładzie 200 tysięcy egzemplarzy”.

Krzepnie jedność narodów Chińskiej Republiki Ludowej

Panczen-lama z wizytą w Pekinie
PEKIN (PAP). — Jak donosi agencja Nowych Chin, dnia 27 bm. przybył do Pekinu Panczen-lama wraz z grupą towarzyszących mu osób. Na dworcu Panczen-lama witali: zastępcy przewodniczącego Centralnego Rządu Ludowego Czu Teh i Li Czi-szen, premier Państwowej Rady Administracyjnej Czu En-lai, zastępcy premiera Czen Jun, Kuo Mo-żo i Huan Jen-pej, wiceprezident ogólnochińskiego Komitetu Politycznej Rady Konsultacyjnej Czen Szu-tun i inni przedstawiciele Centralnego Rządu Ludowego. Wieczorem premier Czu En-lai wydał bankiet na cześć Panczen-lamy i towarzyszących mu osób. W przemówieniu wygłoszonym na bankiecie Panczen-lama podkreślił, że przybył do Pekinu, aby wyrazić szacunek wielkiemu wodzowi wszystkich zamieszkujących Chin narodowości — przewodniczącemu Mao Tse-tungowi. Tybet — oświadczył Panczen-lama — jest nieodłączną częścią terytorium Chin, narodu zaś tybetańskiego nie można oddzielić od narodu chińskiego.

Mistrzowie Sportu Polski Ludowej

WARSZAWA (PAP). — Z okazji 1 Maja Prezydium GKKF przyznało tytuły Mistrzów Sportu. Tytuł Mistrza Sportu otrzymali: Clehoński, Baran, Liczbiński, (Liga Lotnicza), Chronik (L. L.), Gąsienica - Ciapka, Krzeptowski - Daniel Józef, Grocholska, Tajner, Plonka, Csorich, Maciejko, Suszczyk, Gracz, Brzozowski, Wiczelek, Anioła, Dobrowski, Procel. Oprócz tego przyznano szereg dyplomów uznania i nagród pieniężnych

W przemysłowym sercu NRD

żebym na następnym kilometrze wpaść w drugi taki sam. I tak bez przerwy — do zakładów Leuna, a następnie do samego Halle. Byłem w Halle w październiku 1949 r. Chodziliśmy i jeździliśmy z niemieckimi towarzyszami ulicami tego miasta. Pamiętam je jako spokojne, zrównoważone, może nieco sennie miasto, którego atmosferę określały stare domy, stare drzewa i uniwersytet noszący imię Marcina Lutera. Nie poznaję teraz tego miasta, wszędzie tłumy. Ulice miejscami wprost zatłoczone. W oknach domów i na balkonach pełno. Duży budynek o półokrągłym tarasie dosłownie oblepiony ludźmi i sztafardami biało — czerwonymi, czarno — czerwono — złotymi i niebieskimi. A wszędzie dzieci i młodzież. Ileż młodzieży jest w tym wiosennym dniu na ulicy. Ile radości i życia w tej młodzieży nie mogącej ustać w miejscu, przebiegającej z chodnika na chodnik, nie przestającej śpiewać i skandować słów, których się nauczyła na całe życie — słów: **pokój i przyjaźń**. Podjeżdżamy do Domu Kultury. Prawdziwy huragan oklasków i okrzyków. To zebrał witali Prezydenta Bieruta, gdy wchodził do domu. Oklaski i okrzyki nie ustają, przekształcają się w jedno wołanie: — „Wir wollen die polnische Gäste sehen” — „chcemy zobaczyć polskich gości. Po dłuższej chwili Prezydent ukazuje się na balkonie. Nowa, jeszcze silniejsza, jeszcze bardziej wzruszająca i poryjająca owacja. Prezydent wrota: „Niech żyje młodzież niemiecka”, „Niech żyje pokój”. Cała ulica odpowiada pełnym zachwytem okrzykami. Jest w nich tyle wiary i siły, tyle młodziebiej serdeczności, bije z nich taka fala ciepła, że nie ma człowieka, którego by ta fala nie oszalała. Razem z zebrana na ulicy mło-

J. KOWALEWSKI

Pomyślnie przebiega akcja siewna

Na terenie powiatu radomszczańskie pomyślnie przebiega akcja wiosennych siewów. Akcja kontraktacji roślin została zakończona, a sadzenie ziemniaków jest już w pełnym toku.

We wszystkich spółdzielniach produkcyjnych, znajdujących się na terenie powiatu radomszczańskie, przeprowadza się niwelację łąk i nawożenie sztucznymi nawozami. W spółdzielni produkcyjnej Bogumilowice, gm. Sulmierzyce, przeprowadzona została już melioracja łąk o powierzchni 22 ha.

Wyd. Rolnictwa i Leśnictwa Prez. PRN w Radomsku, przystąpił już do dalszego zagospodarowania łąk w spółdzielniach produkcyjnych w Konstancynie i w Bogumilowicach. W pozostałych spółdzielniach produkcyjnych przystąpi się do zagospodarowania łąk w nieco późniejszym terminie.

Narada członków prezydiów miejskich i gminnych rad narodowych

W sali posiedzeń Prezydium PRN w Radomsku odbyła się przed kilku dniami narada robocza przewodniczących prezydiów miejskich i gminnych rad narodowych z terenu powiatu radomszczańskie, przy udziale przedstawicieli miejscowych urzędów i organizacji społecznych.

Przewodniczący miejskich i gminnych rad narodowych złożyli sprawozdania z wykonania podjętych zobowiązań 1-Majowych. Zobowiązania te zostały w całości wykonane, jak budowy i naprawy gminnych i gromadzkich dróg, zalesienia nieużytków, zorganizowanie nowych spółdzielni produkcyjnych, wykonanie zasiewów wiosennych oraz kontraktacja roślin.

Ponadto złożone zostały sprawozdania z akcji sanitarno - porządkowej, inkasa należności bankowych oraz z przebiegu akcji przemysłowo-

KRONIKA RADOMSKA

Świat pracy realizuje zobowiązania

Robotnicy Radomszczańskich Zakładów Przemysłu Drzewnego z entuzjazmem realizują podjęte zobowiązania na cześć 1 Maja. Z każdym dniem do rady zakładowej napływają meldunki o przedterminowym wykonaniu tych zobowiązań.

Zespół Henryka Wiechy, który zobowiązał się wykonać ponad plan 150 sztuk siedzeń, zobowiązanie swe wykonał całkowicie. Piotr Karol z oddziału apretury również wykonał zobowiązania Majowe w 100 proc. Wacław Troczyński, który miał wykonać ponad plan 250 sztuk desek oparcyjnych, wykonał je.

Ob. ob. Jan Babel, Marian Przygoda, Antoni Majewski, Piotr Orz-

ski, Kazimierz Kwaryński, zespół Józefa Wróblewskiego, wszyscy z oddziału apretury — podjęte zobowiązanie wykonali już w dniu 20 kwietnia t. j. na 10 dni przed terminem.

Kobiety z oddziału stolarni, które postanowiły wykonać w Cynie 1-Majowym dwieście pięćdziesiąt sztuk foteli teatralnych, zobowiązanie swe wykonały w 100 proc.

Również robotnicy z Oddziału 2 RZPD w Radomsku wykonują podjęte zobowiązania. Ob. ob. Dorozko, Stanisław Grzywacz, Bolesław Ściupliński, Piotr Tkacz i Stanisław Druclarek. Czyn 1-Majowy zrealizowali w 100 procentach, na 9 dni przed terminem.

Dzięki wykonaniu zobowiązań 1-Majowych w oddziale politur, zaoszczędzono 121 kg. politury, przysparzając zakładowi poważne sumy oszczędności.

Realizacja zobowiązań 1-Majowych w Radomszczańskich Zakładach Przemysłu Drzewnego dała namże gospodarce narodowej poważne korzyści.

Pracownicy działu księgowości, rozlewni piwa i wytwórni wód gazowych Powszechnej Spółdzielni Spożywców w Radomsku podjęte zobowiązania w Cynie 1-Majowym wykonali. Dały one oszczędności na sumę zł. 2.800.—

Na uwagę zasługują zobowiązania pracowników rozlewni, którzy zo-

bowiązali się oprawić butelki do piwa w ilości 2.000 sztuk i przekroczyli swe zobowiązanie o 500 proc.

Zobowiązanie brygady mistrza murarskiego ob. Edwarda Kusińskiego, na budowie „Famegu” w Radomsku, która w ramach Czynu 1-Majowego zobowiązała się wykonać kompletnie budynek, przeznaczony na świetlicę, na miesiąc przed zaplanowanym terminem, zostało wykonane.

Podjęte zobowiązania 1-Majowe przez brygadę brukarską MPRB w Radomsku zostały zrealizowane już w dniu 27 kwietnia. 200-metrowy odcinek ulicy 1 Maja w Radomsku został gruntownie przerobiony i otrzymał, zamiast dotychczasowego bruku, jezdnię z kostki betonowej.

Ochotnicza Straż Pożarna w Radomsku weźmie masowy udział w obchodach 1-Majowych. Gmach rezerwy strażackiej będzie bogato udekorowany sztandarami, transparentami i zieloną, jak również oświetlony większą ilością żarówek. Wszystkie samochody i motopompy przygotowane są do uroczystej defilady.

Powzięte przez członków OSP zobowiązania 1-Majowe wykonano już całkowicie. Polegały one na gruntownym uporządkowaniu taboru, remizy i magazynu, w wyniku czego odwieziono do zbiornicy PZGS 1.250 kg wartościowego złomu metalowego. Prócz tego strażacy zniwelowali i uporządkowali po godzinach pracy obszerny teren ogrodu przy ul. Narutowicza.

Również ZMP-owcy ze Szkoły Ogólnokształcącej w Radomsku, dając dowód swej świadomości politycznej, postanowili dla uczczenia 1 Maja nawiązać kontakt z młodzieżą chłopską. W tym celu urządzą oni akademię w Chelmie w pow. radomszczańskim.

Miasto przystroja się na dzień 1 Maja

Prezydium MRN czyni ostatnie przygotowania na terenie miasta. W celu nadania ulicom i placom odświeżonego wyglądu na dzień 1 Maja. Kończy się w szybkim tempie porządkowanie skwerów, kwiatników i nowego parku miejskiego. Bielone są krawężniki na ulicach, przeprowadza się radiofonizację placu Komuny Paryskiej i pl. 3 Maja. Ułożono gładką nawierzchnię na ul. 1 Maja, ustawiono balustradę przed gmachem Prezydium MRN, który uzyska również bogatą szatę

dekoracyjną i będzie rześcicie oświetlony.

Na wszystkich ulicach widnieją liczne transparenty z aktualnymi hasłami.

Do ulepszenia miasta przyczyniły się także MHD i PSS, odnawiając i przyozdabiając swe sklepy.

Wszystkie szkoły radomszczańskie pomyślnie urządziły dekorację swych gmachów, uzupełniając je hasłami wyrażającymi solidarność z uchwałami Światowej Rady Pokoju i propagującymi zbliżający się Plebiscyt Pokoju.

Przygotowania do Plebiscytu Pokoju

Z inicjatywy Powiatowego Komitetu Obronców Pokoju, w związku z mającym się odbyć Plebiscytem Pokoju zwołano naradę przedstawicieli komitetów obronców pokoju z terenu powiatu.

Jak wynika ze sprawozdań, akcja przygotowawcza do Plebiscytu Pokoju jest na ukończeniu. Najlepiej przygotowane są gminy Garnek, Radziechówce oraz Żytno.

Na naradzie omówiono plan przeprowadzenia Plebiscytu Pokoju, ustalono kalendarzyk prac oraz powołano odpowiedzialnych członków komitetów za pracę w poszczególnych gminach. Obecni podjęli zo-

bowiązanie dopilnowania, by plebiscyt w Plebiscycie Pokoju znalazł się na czele w województwie.

W tym samym dniu w godzinach popołudniowych odbyło się plenarne posiedzenie Powiatowego Komitetu Obronców Pokoju, przy udziale przedstawicieli wszystkich organizacji masowych, na którym omówiono akcję plebiscytową. Powołano po dwóch prelegentów na każdą gminę. Postanowiono przeprowadzać odprawy z trójkami agitacyjnymi oraz uświadamiać ludność o znaczeniu tak ważnej akcji, jaką jest przeprowadzenie Plebiscytu Pokoju.

M. Nowicki

Wzrasta zaopatrzenie sklepów

W związku z uroczystościami 1-Majowymi i z uwagi na przewidywany w tym czasie znaczny napływ do Radomska ludności z całego powiatu, handel uspołeczniony przygotował zwiększony i urozmaicony asortyment artykułów spożywczych oraz słodyczy. Także sklepy odzieżowe - konfekcyjne i z obuwiem zaopatrzyły się w większą, niż zazwyczaj, ilość sezonowych towarów w rozmaitych gatunkach dla ułatwienia ludności pracującej zakupów upominków 1-Majowych.

Warszaty wytwórcze PSS i MHD

oraz Powiatowe Zakłady Mleczarskie wzmożyły produkcję wędlin, piasków, napojów chłodzących, masła i lodów, zarówno celem podolania wzrostowi konsumpcji, jak też i dla obsługi bufetów na licznych zabawach ludowych, które odbędą się w dniu Święta Pracy na terenie całego powiatu.

W dniu 1 Maja czynne będą sklepy spożywcze, gospody spółdzielcze, punkty ruchome oraz bufety na placu zbiórki, w godzinach ustalonych przez Wyd. Handlu Prezydium PRN.

W przededniu 1 Maja

We wszystkich zakładach pracy, szkołach, instytucjach, organizacjach społecznych w Piotrkowie, w PGR-ach, spółdzielniach produkcyjnych, w placówkach handlu uspołecznionego — na wsi i w mieście prowadzone są wyjątkowo przygotowania do obchodu 1 Maja. Wszystkie świetlice przyozdabia się zieloną, flagami, portretami przywódców międzynarodowego i polskiego ruchu robotniczego, podobiznami przodowników pracy zawodowej i społecznej, makietami Planu 6-let-

nego. Wszędzie panuje już atmosfera uroczysta i odświętna.

W PBP Nr 22, przygotowuje się transparenty z hasłami 1-Majowymi. Jedne z nich znajdują się na terenie budowy, inne będzie niosła załoga robotnicza w czasie pochodu. Na samochodzie urzędowa jest, jako dekoracja podczas manifestacyjnego pochodu, prowizoryczna budowa, która przedstawiać będzie przebieg robot.

Sklepy MHD już przyozdabiają swe wystawy. Punkty sprzedaży PSS „Praca” lśnią czystością i zostały pięknie przystrojone wewnątrz i na zewnątrz. Wszystkie sklepy w powiecie również są pomyślowo udekorowane.

Sala Kilińskiego, gdzie odbędzie się centralna akademicka powiatowa, przybierze szczególnie odświętny wygląd.

Na budynku Hali Targowej, w której mieści się Powszechny Dom Towarowy, widnieje już ogromny napis „1 Maja”. Dworzec kolejowy przygotował już wszystkie motywy dekoracyjne.

Czyn młodzieży z Rozpry

Młodzież, uczęszczająca do szkoły podstawowej w Rozprze, zrealizowała na kilka dni przed terminem dla uczczenia święta 1 Maja zobowiązania. Uczniowie i uczennice zaleśli wszystkie nieużytki, znajdujące się w gromadzie Ignaców. Posadzono tam ponad 12.000 sztuk drzewek.

Na terenie osady Rozpra dzieci w ciągu dwóch dni posadziły 80 drzewek i 220 krzewów. Ponadto młodzież szkolna zebrała 3.820 kg złomu, 1.280 butelek, 358 kg makulatury oraz 290 kg szmat. Pieniądze, uzyskane ze sprzedaży odpadków w kwocie 900 zł, przeznaczono na zakup sprzętu sportowego. Za przeprowadzoną zbiórkę złomu szkoła podstawowa w Rozprze na otrzymała dyplom uznania od Centrali Złomu w Katowicach.

(B)

400-osobowy chór międzyszkolny

W Piotrkowie jeszcze ciągle od-czuwa się brak rozrywek kulturalnych. Odwiedzając co prawda nasze miasto ekipy artystyczne „Artosu”, przyjeżdża od czasu do czasu — niestety coraz rzadziej — zespół częstochowskiego teatru.

Tego wszystkiego jest jednak stanowczo za mało: jeden czy dwa występy w ciągu miesiąca nie są w stanie zaspokoić potrzeb mieszkańców Piotrkowa. Dlatego z radością należy powitać inicjatywę zorganizowania wielkiego 400-osobowego chóru młodzieżowego. Chór ten — którego organizacją zajął się prof. Strucki — składać się będzie z ucz-

nów i uczennic Liceum im. Bolesława Chrobrego, Państwowej Szkoły Techniczno-Przemysłowej i Liceum Pedagogicznego.

W auli Liceum im. Bolesława Chrobrego odbyła się już próba generalna wszystkich głosów. Publiczny chór wystąpi po raz pierwszy w dniu 1 Maja.

Repertuar składa się z pieśni na temat walki o pokój i Plan 6-letni. Nowy chór międzyszkolny w Piotrkowie stanie się poważną instytucją kulturalną na terenie nie tylko naszego miasta i powiatu, ale całego województwa łódzkiego.

Zygmunt Rondz

KRONIKA PIOTRKOWA

Kobiety Piotrkowa walczą o pokój i Plan 6-letni

Piotrkowska organizacja Ligi Kobiet w ostatnim okresie umasowiła wydatnie swe szeregi. Wzrosła znacznie nie tylko ilość członkiń, ale również liczba kół, przede wszystkim w zakładach pracy. W pełni zostało już zrealizowane hasło: w każdej fabryce, przedsiębiorstwie i instytucji — koło Ligi Kobiet. Trzema organizacjami kobiecymi w Piotrkowie, skupiającej obecnie blisko 4 i pół tysiąca osób, są robotnice i fakt ten niewątpliwie poważnie zaważył na osiągnięciach całej organizacji.

Sukcesów tych nie uzyskano jednak łatwo. Wymagały one naprawę wyjątkowej pracy oraz znacznej sprawności organizacyjnej. Przy szczupłym aktywie kobiecym, przy nieobsadzonym etacie instruktorki, praca nastrożona wiele trudności.

Pierwszą rozległą akcją, przeprowadzoną w tym roku, była zbiórka darów dla dzieci koreańskich. W ostatecznym rezultacie zdołano nagromadzić znaczną ilość odzieży. Jest to w pierwszym rzędzie zasłu-

ga „trójek” Ligi Kobiet, które nie tylko zbierały dary, ale także przy pomocy Zarządu Miejskiego LK uruchomiły specjalny punkt naprawy i przeróbki uzyskanej odzieży. Zarząd Ligi Kobiet zorganizował również kurs szycia, którego uczestniczki sporządziły bieliznę i odzież z materiałów, otrzymanych jako dary dla dzieci koreańskich. W zbiorce darów uczestniczyło 910 kobiet.

Miejscą zbiórek w dniu Święta Pracy

Zbiórka członków terenowych podstawowych organizacji partyjnych Północ i Południe odbędzie się w dniu 1 Maja o godzinie 8 rano w lokalu Komitetu Miejskiego PZPR przy ul. Al. 3 Maja 4.

Członkowie piotrkowskiego Oddziału Związku Emerytów, zbiorą się w dniu 1 Maja przed lokalem biura przy ulicy Al. 3 Maja 21, o godzinie 9, skąd wyruszą na pochód.

Te sukcesy niewątpliwie przybiorą jeszcze większe rozmiary, gdy Liga Kobiet zwróci bacniejszą uwagę na swe dotychczasowe niedociągnięcia. W pierwszym rzędzie należy położyć większy nacisk na szkolenie ideologiczne, które obejmowało zbyt małą ilość członkiń LK. Trzeba również zainteresować się stosunkowo słabym udziałem kobiet w pracach rad narodowych i organizacji związkowych. W Miejskiej Radzie Narodowej ilość kobiet jest niewspółmiernie niska. Także w organizacjach związkowych przy-

uczestniczki sporządziły bieliznę i odzież z materiałów, otrzymanych jako dary dla dzieci koreańskich. W zbiorce darów uczestniczyło 910 kobiet.

W dniu tym 3.900 kobiet, pracujących w Piotrkowie pełniło Warty Pokoju.

Najistotniejszym dowodem rosnącej aktywności kobiet zrzeszonych w LK jest ich udział w wykonywaniu planów produkcyjnych. Uświadczono się to przy budowie kombinatu włókienniczego, gdzie palme pierwszeństwa stała dziewczyna brygada kobieca, mobilizująca do walki o przedterminowe wykonanie robot całą załogę. Brygada ta kierowała tow. Millerowa — aktywistka Ligi Kobiet.

Te sukcesy niewątpliwie przybiorą jeszcze większe rozmiary, gdy Liga Kobiet zwróci bacniejszą uwagę na swe dotychczasowe niedociągnięcia. W pierwszym rzędzie należy położyć większy nacisk na szkolenie ideologiczne, które obejmowało zbyt małą ilość członkiń LK. Trzeba również zainteresować się stosunkowo słabym udziałem kobiet w pracach rad narodowych i organizacji związkowych. W Miejskiej Radzie Narodowej ilość kobiet jest niewspółmiernie niska. Także w organizacjach związkowych przy-

Akcja odczyłowa na wsi

Towarzystwo Wiedzy Powszechnej w Łodzi organizuje na terenie powiatu piotrkowskiego odczyty, których celem jest upowszechnienie wiedzy kulturalno-owsiatowej wśród szerokiego mas społeczeństwa.

Ostatnio w spółdzielni produkcyjnej w Wadlewie został wygłoszony odczyt pt. „Książka Ścięgienny”. W gromadzie Grocholic odbył się odczyt na temat „Człowiek i pogoda”, jak również odczyty; w Belchatowie pt. „Wielka rodzina republik radzieckich” oraz w Piotrkowie pt. „Mendelejew, twórca naukowej podstawy chemii”.

Odczyty te zgromadziły wielu robotników, chłopów i młodzieży.

Absolwenci kursów początkowej nauki awansują w pracy zawodowej

W tych dniach odbyły się na terenie powiatu piotrkowskiego ostatnie egzaminy na kursach początkowej nauki w następujących miejscowościach: w Moszczenicy, Belchatowie, Woli Krzysztoporskiej i Kamiensku. Wszyscy uczestnicy kursu zdali egzamin z wynikiem pomyślnym, otrzymując świadectwa i upominki w postaci wartościowych książek.

Przeszkoleni na kursach nie zostaną pozostawieni sami sobie. Dalszy program szkolenia przewiduje organizację zespołów dobrego czytania, celem niedopuszczenia do wtórnego analfabetyzmu.

Sluchacze, którzy najlepiej zdali egzaminy, opiekunowie kursów, jak

Bołaczki sanatorium we Włodzimierzowie

Sanatorium Przewięgrużlice we Włodzimierzowie, posiadające wszelkie warunki na zajęcie produkcyjne, miejsca w województwie, zatrudnia, niestety, tylko kilku-osobowy personel pielęgniarski, obsługujący 65 kuracjuszy, przy czym ani jedna z pielęgniarek nie jest dyplomowaną. Podobno dyr. sanatorium niejednokrotnie interweniował o przydzielenie przynajmniej jednej dyplomowanej pielęgniarki. Jednak można było uzyskać to znacznie prościej, wysyłając kolejno po jednej z zatrudnionych już pielęgniarek na kurs szkoleniowy.

Alle sprawa pielęgniarek nie jest jedyną bołaczką zakładu. Sanatorium nie posiada na miejscu stałego lekarza. Dwaj lekarze dojeżdżają tu ze szpitala w Piotrkowie. Obecnie, w związku z mającym nastąpić niedługim powiększeniem liczby łóżek do 170, po ukończeniu drugiego budynku, sanatorium powinno mieć bezwzględnie własnego stałego lekarza.

(A)

Ogłoszenia drobne

ZGUBIONO bilet kolejowy roczny, Nr. 1195021, na nazwisko Kopka Józef, Goscimowice 73

Ze sportu

Sukcesy piotrkowskiej „Unii” w boksie

W Oświęcimiu odbyły się w dniach od 20 do 22 bm. indywidualne mistrzostwa bokserskie ZS Unia, w których startowało także pięciu bokserów piotrkowskiej Unii.

Trzech z nich walczyło w finale mistrzostw. W wadze piórkowej piotrkowianin Adameczek zdobył tytuł mistrzowski. Zrzeszenia Unia pokonując w eliminacjach Sadowskiego (Pomorze), a w finale wielokrotnego reprezentanta okręgu gdańskiego, Kleina. Nieco gorzej powiodło się w wadze lekkiej Prochowi, który zadowolił się tytułem wicemistrzowskim, pokonując w eliminacjach Kulińskiego z Krotowa, a niegając w finale Balcerezykowi z Poznania. W wadze półśredniej mistrzostwo Unii zdobył Maciejewski.

Ogółem w mistrzostwach Zrzeszenia Sportowego Unia brało udział 78 zawodników. Okręg łódzki reprezentowany był przez 9 bokserów z tego przez pięciu piotrkowian, którzy przyczynili się do zajęcia przez swój

okręg drugiego miejsca za okręgiem pomorskim.

„Włókniarz” - Belchatów gromi przeciwników

W ostatnim czasie drużyna piłkarska belchatowskiego „Włókniarza” odniosła szereg zwycięstw w spotkaniach mistrzowskich. Mecze o mistrzostwo II grupy juniorów między juniorami Belchatowa, a ich kolegami z klubu „Kolejarz” w Piotrkowie, zakończył się zwycięstwem drużyny belchatowskiej w stosunku 3:0.

Spotkanie mistrzowskie klasy powiatowej przyniosło wysoką wygraną „Włókniarzowi” B, który pokonał „Kolejarza” B z Piotrkowa w stosunku 14:1. Do przerwy 4:1.

Wreszcie w ramach rozgrywek o mistrzostwo klasy wojewódzkiej, drużyna kolejarzy z Kolu-szek przegrała słomnie z „Włókniarzem” Belchatów, pozwalając na wbić sobie 11 bramek!

(S)

Czy jesteś członkiem Ligi Przyjaciół Żołnierza?

W promieniach wiosennego słońca

W ośniewającym blasku promieni słonecznych nad ulicami naszego miasta powiewają tysiące flag, czerwonych, biało-czerwonych i niebieskich proporców. Przykuwają wzrok olbrzymie transparenty. Okna wystawowe zmieniają się barwami pomysłowo dekoracji. Wszędzie widnieją hasła „1 Maj — to święto ludzi pracy”.

Gmachy instytucji oraz fabryk przybrały już odświętną szatę. Białe gołębie na tle okazałych draperii symbolizują wolę narodu polskiego, wolę utrwalenia pokoju.

W dniu wolnym od pracy tłumy mieszkańców Łodzi wyległy na ulice, aby podczas niedzielnej przechadzki obejrzeć udekorowane już gmachy i witryny sklepowe, podziwiać pracę strażaków, montujących dekoracje na budynkach fabrycznych oraz gmachach reprezentacyjnych miasta. Wiosna jest w pełni. Słońce przyprze, drzewa pokrywa świeża, soczysta zieleń. Nastrojów odświętny, przedsięwzięciowy.

Ulice rozbrzmiewają muzyką, nadawaną przez megafony. Między spieszącymi tu i tam miga czerwony krawat ZMP-owców lub czerwona kokardka, przypięta do ubrania robotnika.

do pracy, zamiatając całą jego powierzchnię i zalewając betonem szpary między ułożonymi płytami. Robotnicy idą sprawnie. Wydańność pracy doskonała.

Zaloga Miejskiego Przedsiębiorstwa Drogowego postanowiła wykończyć przebudowę Placu Zwycięstwa na dzień 1 Maja przyrzeczenia dotrzymała. Te oliarskie załogi komentują grupki przechodniów, przyglądających się ostatniej fazie roboty. „Ale wzięli tempo” — „bo też i pracowali dzień i noc” — dodaje ktoś z boku. Młody mężczyzna odświętnie ubrany, dorzuca: — Niechby ci z „Bibisi” zobaczyli, jak się u nas pracuje. To już nie „amerykańskie”, ale „polskie” tempo roboty!

Dumna jest ze swego sukcesu załoga MPD, dumna jest z ich pracy robotnicza Łódź.

W Młodzieżowym Domu Kultury w Łodzi orkiestra kończy próby do akademii 1-Majowych, w których będą brały udział zespoły z Młodzieżowego Domu Kultury.

Na dachu ob. Horodecki zreszcie przemocuje wielkie flagi, które mają zdobić gmach MDK. — Uwaga, bo spadnie — woła ob. Grabarczyk. — A ty szybko układaj litery. Jest wiele śmiechu i radości. Szybko i sprawnie ob. ob. Kloss i Grabarczyk układają litery. Utworzone tekst kilku historycznych wypowiedzi woje. Stalina o pokoju.

Na ul. Łakowej drzewa zielenią się delikatną koroną młodych liści. Czerwienią odbijają się transparenty i dekoracje 1-Majowe na budynkach fabrycznych — Zakładów Przemysłu Bawełnianego im. Dywizji Kościuszkowskiej. Ulica tchnie radością o-

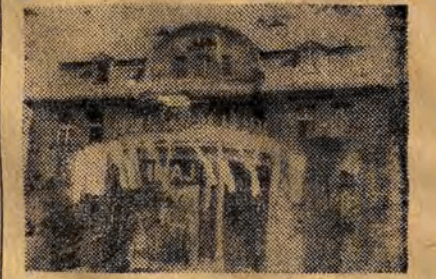
choła. Fabryka rozbrzmiewa dziś nie tylko loskotem maszyn — daleko niebie wiosenny wiatr melodie, nadawane przez fabryczny radiowęzeł. Widać, że zbliża się święto, radosne, majowe święto ludzi pracy. Płyną melodie pieśni rewolucyjnych, pieśni ludowe i młodzieżowe, melodie pieśni bratnich narodów wielkiego Związku Radzieckiego. A w przerwach między jedną płytą a drugą, speaker fabrycznego radiowęzła ogłasza komunikaty o wykonanych zobowiązaniach 1-Majowych, o programie uroczystości Święta Pracy. Fabryka żyje nadchodzącym świętem.

— Wszyscy pracujemy ooczno, aby święto nasze wypadło jak najbardziej imponująco — mówi ob. Mateusz Krzyżanowski, zatrudniony przy dekorowaniu Placu Wolności, gdzie ustawia się 30-metrowy maszt. Zostanie umieszczony na nim z 4 stron

słowo „Pokój” oraz portrety przywódców klasy robotniczej. Na szczyście wiosenny wiatr czerwoną flagą. — Każdy pragnie dać swój wkład do Czynu 1-Majowego — oświadcza z uśmiechem Stanisław Moskwa, motornicz tramwaju Nr. 63. — Naszym wkładem będzie wzorowe spełnienie służby w godzinach rannych w dniu 1 Maja, aby manifestanci na czas mogli dojechać do miejsc swej zbiórki.

W promieniach słońca na tle błękitu nieba jaskrawo odcina się czerwień majestatycznie powiewających flag. „Przykład ZSRR, Przyjaźń ZSRR, Pomoc ZSRR — oto podstawy naszych zwycięstw” widnieją olbrzymi napis na udekorowanej czerwienią fasadzie kilkupiętrowego budynku ZPB im. Dzierżyńskiego. Uwagę liczących przechodniów zwraca, umieszczona pod napisem duża makieta tras W-Z w Warszawie.

Na ulicach panuje już nastrój odświętny. Tłumy spacerują ulicą Piotrkowską, na Placu Reymonta, ul. Rzgowskiej, a liczne grupki zatrzymują się przed estetycznie i pomysłowo udekorowanymi wystawami sklepów, budynkami fabryk i instytucji.

Przechodnie kierują ciekawym wzrokiem na pięknie przyozdobiony fronton gmachu Zarządu Łódzkiego Związku Młodzieży Polskiej. Las czerwonych chorągiewek, nad tym znak ZMP, a niżej, na tle czerwieni — ogromny obraz, przedstawiający młodzież świata w walce o pokój.

Grupa 6 uczniów z zapalem pracuje przy ostatnich przygotowaniach dekoracji 1-Majowych internatu Państwowej Szkoły Techniczno-Przemysłowej.

— Pragniemy, aby nasz internat został najpiękniej przystrojony — z uśmiechem mówi Antoni Sierocki. — Musimy tak pracować, abyśmy mogli tego dopiąć.

Z dużą widniejąca wielka makieta radiostacji z nazwą „Pokój” — to dekoratorzy Zakładów Przemysłu Bawełnianego im. Róży Luksemburg tak pomysłowo udekorowali fronton budynku. Radiostacja ta wieczorem jest rześkie oświetlona i przyciąga wzrok wszystkich przechodniów.

W dzielnicy południowej miasta straż pożarna kończy dekorowanie zakładów pracy.

Z głosników rozlega się głos — „Zobowiązania wykonał się z nadwyżką. Budujemy Polskę coraz silniejszą, coraz bogatszą”.

Na jednym z domów mieszkalnych przy ul. Stalina chłopcy, wspierający się na wysoka żelazną bramę umocowaną tu sztyndler.

Brama tkalni żakardowej im. Stalina przetrwała wiele okresów walk klasy robotniczej Łodzi. Dziś opasana jest transparentem i hasłem „Imię Stalina wiąże się nierozdzielnie z dwukrotnym wyzwoleniem narodu polskiego”.

Zatknięty wysoko sztandar łopocze zwycięsko.

— „Inaczej to było kilkanaście lat temu przed 1 Majem” — wspomina ob. Kubiak, tkacz z ZPB im. Dzierżyńskiego. — Pracowałem wówczas w „Sztajnercie”, a do obchodu naszego święta, to musielibyśmy przygotowywać się w wielkiej tajemnicy, aby o tym nie dowiedział się fabrykant, czy majster. Za udział w pochodzie groziło wydalenie z pracy i... bezrobocie. Mimo tego corocznie w dniu 1 Maja rzucałmy pracę i braliśmy udział w pochodzie. Te czasy minęły bezpowrotnie — dorzucha z ulgą ob. Kubiak. Dzisiaj to sobie siedzę wygodnie w parku, na który przed wojną przez 8 lat spoglądałem tylko przez okna fabryki. Wówczas wstęp był tu surowo wzbroniony, bo przecież park stanowił własność fabrykanta. A dzisiaj, popatrzcie, ile tu ludzi odpoczywa sobie na świeżym powietrzu, i raduje oczy wiosenną zieleń.

Robotnicy, którzy w roku 1861 rozbijali maszyny w tkalni scheiblerowskiej na Kweli, nie rozumieli jeszcze, że wrogiem ich jest nie warsztat mechaniczny, lecz jego właściciel. Był to życiowy bunt, odruch rozpacz, podobny w swym działaniu do wezbranej rzeki, która niszczy na swojej drodze to, co łatwiej poddaje się zniszczeniu. Nikt jeszcze wtedy nie zastanawiał się nad znaczeniem masy robotniczej jako aktywnej siły społecznej. Dopiero pod koniec lat siedemdziesiątych powstają w Łodzi pierwsze kółka robotnicze.

Są jeszcze nieliczne i nie wychodzą z podziemia, ale dają początek powolnej, lecz wytrwałej pracy nad uświadomieniem klasowemu robotnika. Dwukrotny pogrom „Proletariatu” dziesiątkuje je i głębiej zapędza w podziemie. W roku pierwszego obchodu święta robotniczego Łódź milczy. Dopiero rok 1891 podnosi pierwsze głosy protestu. Wyrazem ich były zajęcia na terenie fabryki Poznańskiego, które przyniosły robotnikom pewne, nieznaczne zresztą, podwyżki płac i zmiany na lepsze w traktowaniu ich samych i ich pracy. Okazało się, że polepszenia warunków pracy i bytu nie należało wyciekiwać pokornie, lecz żądać. Lekcja ta była najlepszą propagandą, trafiającą do przekonania każdemu tkaczowi, każdej przędze, a nawet każdemu nieletniemu robotnikowi, który — w przepisowych dla „nieletnich” — przerwach pracy zabawiał się w kącie hali fabrycznej grą w orla i reszkę.

W tym samym 1891 r. przyjechał do Łodzi Julian Marchlewski i stanął do pracy w charakterze majstra w farbiarni Poznańskiego. Fabryka Poznańskiego była prowadzona niedbale, wyposażona najgorzej.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

IV Międzynarodowy Wyścig Pokoju Dziś rozpoczynają walkę na trasie Praga — Warszawa czołowi kolarze dwunastu państw europejskich

Dziś rozpoczyna się w Pradze IV Międzynarodowy Wyścig Kolarski „Rudeho Prava” i „Trybuny Ludu”. Noszący dumną nazwę Wyścigu Pokoju.

Impreza ta, będąca największą imprezą kolarską Europy — jak oświadczali w 1949 roku kolarze francuscy, reprezentujący robotniczy sport francuski (FSGT) — posiada cechy niespotykane w żadnym z wielkich wyścigów kolarskich państw kapitalistycznych. Wyścig „Rudeho Prava” i „Trybuny Ludu” nie goni za sensacją, nie jest jednym ze źródeł wysokich zarobków menażerów i fabrykantów rowerowych, a jest przede wszystkim wspaniałą manifestacją wielkiej siły i przężności sportu krajów demokracji ludowej.

Dziś na starcie w Pradze staje do walki 12 zespołów, a mianowicie: Czechosłowacji, Polski, Węgier, Rumunii, N.R.D., Włoch, Francji (FSGT), Polonii Francuskiej, Bułgarii, Finlandii, Triestu i Danii.

Skład naszej ekipy jest już wszystkim znany. Naszych barw państwowych bronią w tym roku: Wójcik, Wrzesiński, Klubiński, Hadasiak, Pietraszewski i Kapiak. Czechosłowacy wystawiają: Vesely'ego, Ruzickę, Svobodu, Szrameka, Knezouřka i Perica.

Przejdźmy teraz do innych drużyn. W drużynie Węgier jada: Oetwos, Vida, Sere, Kertesz, Kis-Dala i Kiss. Z drużyny rumuńskiej w pierwszym rzędzie wymienić należy doświadczonego Niculescu, Norhandiana i Sandru.

W Wyścigu Pokoju startuje w tym roku po raz drugi drużyna Niemieckiej Republiki Demokratycznej, która, jako reprezentacja sportowa postępowych sił narodu niemieckiego, wszyscy uczestnicy wyścigu witają ze szczerą sympatią. Skład ekipy NRD wygląda następująco: Fensl, Bolte, Weber (Chemnitz), Gleining (Berlin), Meister (Lipsk), Winter (Mitelswalde), Gaede (Magdeburg), i Trefflich (Weimar).

Z powyższego zespołu w zeszo-

rocznym wyścigu brało udział tylko dwóch kolarzy: Meister i Gaede. Z robotniczej ekipy Włoch żaden z jej uczestników nie startował jeszcze na naszych szosach. Gori, Grimaldi, Cupplo, Bovina, Tomezzani i Paradini są nam więc zupełnie nieznani.

Polska ekipa z Francji przybyła do Pragi w składzie niekompletnym. Przyjechało tylko 5 kolarzy, a mianowicie: bracia Klubiński, Bronisław i Feliks, Gnoiński, Górzycy i Wesoly.

W reprezentacji FSGT startują w tym roku zupełnie nowi kolarze, a mianowicie: Callot (Paryż), Diendegard (Rouen), Hoceart (Lille), La brue (Paryż), Meunier (Dijon) i Pierre (Marsylia).

Barw Bułgarii bronić będą: Dimow, Pestkow, Konstantinow, Dinew, Tristew i Iwanow. Bułgarzy w tym roku są o wiele lepiej przygotowani do wyścigu i według przepowiedni niektórych znawców kolarstwa w tym roku mogą odegrać w nim, obok Rumunów, poważną rolę. Wśród kolarzy TUL (robotniczego sportu Finlandii) znajduje się 4 zawodników, którzy już brali udział w poprzednich Wyścigach Po-

koju. Są nimi: Makila, Kaaslin, Puntkinen i Niemi. Po raz pierwszy zaś startują: 26-letni robotnik z Helsinek — Arenius oraz 24-letni robotnik, również z Helsinek — Kaenaho.

Kierownik drużyny fińskiej, Paavo Aifia, po przyjeździe do Pragi oświadczył:

— Uwazamy Wyścig Pokoju — Warszawa za wielką pokojową manifestację sportowców, którzy dołożą swych sił dla obrony światowego pokoju. Nie mamy ambicji odegrać w wyścigu decydującej roli, ale chcemy, aby nasz udział w nim przyczynił się do wzmożenia przyjaźni wszystkich miłujących pokój sportowców.

Ostatnimi zespołami, jakie zgłosili się do wyścigu, są drużyny Triestu i Danii. W barwach Triestu jadą: Zanolla, Donadel, Sotti, Spinelli, Rebola i Borzon. W zeszo-

rocznym wyścigu brało udział tylko Donadel. Ekipa duńska składać się ma z następujących zawodników: Jaergensena, Jonsena, Braechena, Oestergaarda, Hansena i Andersena.

Dzisiejszy etap, będący właściwie jakby próbnym „galopem” kolarzy przed wyruszeniem do Warszawy (dzisiejszy etap prowadzi dokoła Pragi), rozpocznie się o godzinie 11.30 sprzed zakładów przemysłowych „Tatra” w Pradze, których załoga wykonała w 130 procentach zobowiązanie 1-Majowe i zajęła pierwsze miejsce we współzawodnictwie w okręgu praskim. Jak donoszą z Pragi kolarze nasi z trasą tego etapu zapoznali się we wtorek i jakkolwiek jest ona urozmaicona licznymi wzniesieniami — chłopcy nasi czuli się na niej dobrze. Jak pojedzie im się dzisiaj, przekonamy się już za kilkanaście godzin...

(kr)

„Włóknarz” — „Górnik” (Wałbrzych) 3:2 (2:0)

Towarzyskie spotkanie piłkarskie pomiędzy „Włóknierzem” a drugoligowym „Górnikiem” z Wałbrzycha zakończyło się zwycięstwem gospodarzy w stosunku 3:2 (2:0).

Łodzianie wystąpili z nową linią ataku: Hogendorf, Bomba (były zawodnik miejscowej Spójni), Koźmiński, Gustowski oraz Zygmuncik. Najlepiej spisał się wczoraj Zygmuncik, dużo życia wniósł Bomba, idąc odważnie na piłkę. Koźmiński popłynął, jak zwykła, kilka błędów.

Gra stała na średnim poziomie i do ciekawych nie należała. Prowadzenie dla łodzian uzyskał Gustowski w 27 minucie. W 30 min. Zygmuncik strzelił ładną bramkę z woleja. Po zmianie stron zamiast Hogendorfa grał Pacca, a Millera zastąpił Bassi. W 11 minucie rzut karny za faul Barana wykorzystał Sloty. W 35 minucie padła samobójcza bramka dla gości. Winowajcą jej był Małeck. Końcowy wynik meczu ustalił Ignaczk, zdobywając dla „Górnika” drugą bramkę. Sędziował ob. Andrzejak. Widzów około 5 tysięcy.

Klasa wojewódzka

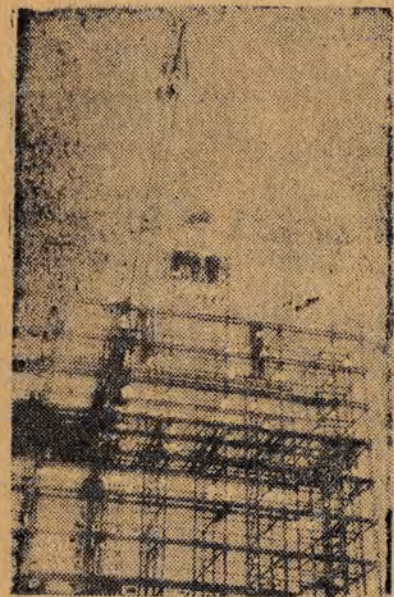
Wojewódzka klasa piłkarska zakończyła pierwszą kolejkę spotkań. W grupie miejskiej uzyskano następujące wyniki:

„Budowlani” po dobrej grze rozegrali się gładko ze „Spójnią” 4:0 (2:0). Bramki strzelili: Urbanski 2 oraz Mirowski i Ciach po 1. Sędzia Pogodziński.

„Widzew” i B zasilony jedynie Koperą i po przerwie Różyckim wygrał z „Gwardią” 3:0 (1:0). Bramki zdobyli: Fornalcyk 2 i Doryn, Sędziował Stepien.

„Włóknarz” i B zasilony Styczynskim, pokonał „Ogniwo” 3:2 (1:2). Bramki uzyskali dla włóknarzy: Kozłowski 2 i Stańkowski, a dla pokonanych Kluka i Szydłisz.

„Ognisko” uległo „Kolejarzowi” 1:2 (1:2).

Gromadki przechodniów, podziwiających dekoracje, dzielą się wrażeniami. Informują tych, którzy nie zdążyli jeszcze dotrzeć do wszystkich punktów miasta. „Na Placu Wolności stawiają maszt”. „Na wieżowcu zawieszono gwiazdę”. „Plac Zwycięstwa będzie gotów — postawiono już trybuny”.

Na Placu Komuny Paryskiej widać ożywiony ruch. Łodzianie spieszą obejrzeć dekorację gmachu Komitetu Łódzkiego PZPR. Wiadomość o tym, że jest to jeden z najpiękniej przyozdobionych budynków w Łodzi, lotem błyskawicy rozszedła się po mieście. Dekoracja to zaiste imponująca. Gmach tonie w czerwieni. Fronton zdobią wielkie portrety przywódców partii komunistycznych i robotniczych. Całość jest pełna harmonii i powagi.

Plac Zwycięstwa przyciąga niezliczone tłumy. Każdy chce, na własne oczy” obejrzeć ten wspaniały urządzone plac ludowych zgromadzeń. Płyty założono, zbudowano trybunę. Obecnie wykonywane są tylko ostatnie drobne roboty. Śmielsi przemierzają cały plac, wchodzą na trybunę, podziwiają.

Wczoraj od wczesnych godzin rannych ekipy młodzieżowe oczyszczają plac, ładowają gruz na wozy. W godzinach południowych uczniowie VII Liceum Państwowego stanęły tu

Wśród turkocących warsztatów wyrósł tużni piwiarni, w których poważna cisza przerywały z rozwąga padające: „Kellner, bitte noch ein Bier”, lub po prostu: „Bitte ein Bier”. Ale już wówczas czeladnik i przadka w warsztacie, a dziewczyna do posług w domu rekrutowali się z okolicznych wsi, zrujnowanych pod rządami panów obszarników. Uciekający ze wsi do maszyn chłop stanowią tanią siłę roboczą. Uwłaszczenie, zamieniwszy jarmoz pańszczyzny na jarmoz niewoli ekonomicznej, wyrzuciło na rynek pracy, nowe rzesze robotników, łatwo godzących się na każde warunki. Robotnik ten, traktowany na równi ze zwierzętami domowymi, przeżywał jeszcze okres patriarchalnego niewolnictwa. Taniósć siły roboczej stanowiła trzecią przyczynę szybkiego wzrostu przemysłu łódzkiego.

W roku 1850 zniesiona została granica celna między Królestwem a Rosją. Przed młodym przemysłem łódzkim otworzyły się szerokie możliwości zbytu jego wyrobów. Odtąd rosło on jak ciasto na drożdżach, w kuchni najstarszego cukiernika Łodzi, taty Sellina. Obraz spokojnego życia mieszczańskiego, z jego groteskowymi postaciami majstrów ubranych w kracaste kamizelki i białe skarpetki, z sielankowymi wnętrzami rodzinnych domków, zaczyna się zmieniać pod naporem wewnętrznych procesów związanych z wybuchem rozwojem kapitalizmu.

Pionierem wielkiego przemysłu w Łodzi stał się Karol Scheibler. Był to przedsiębiorca o ogromnych aspiracjach, który pierwszy dźwignął łódzki przemysł bawełniany na poziom produkcji kapitalistycznej. Całą Łódź miał wtedy w jednej kieszeni swej aksamińskiej kamizelki, którą wywiózł z rodzinnej Nadrenii. Ręka jego sięgnęła aż po rynki południowej Rosji, Turkestanu, Mongolii, Władywostoku i Chin. O bogactwach scheiblerowskich opowiadało legendy. W roku 1881, kiedy to podczas obchodu jednej ze swoich fabryk nagle zmarł na zwojach materiałów, był naczelnym dyrektorem towarzystwa akcyjnego z kapitałem zakładowym 9 milionów rubli. Za te pieniądze mógłby jeszcze przez sto lat codziennie — a robił to tylko w święta — upijać swych wzorowych strażaków najlep-

szym piwem Kulbrachskim, jeżeli przyjął, że strażak jego mógł wypić na jednym posiedzeniu pięć litrów piwa. Mleko zaś kosztowało sto razy taniej — 9 kopiejek za kwartę warszawską — i było niedostępne dla dzieci robotników. Robotnik pracował na równi z koniem tragarza, odżywiał się zaś jak beznamiętny pies, który za znalezionej w błocie skórkę chleba dostaje od przechodnia szturchnięcie. Krew i pot, wyciskane z robotników, zamieniały się w kieszeni fabrykanta w złoto, którego wartość on zwiększał w dwójnasób, prowadząc handel i operacje bankowe. Scheiblerowi i innym wyrastającym obok niego karłowatym scheiblerom, nie należało oczywiście na złym lub dobrym charakterze ich niewolników. Bogatsi wśród nich gotowi byli nawet od czasu do czasu rzucić swoim robotnikom symboliczną ogryzioną kość z pańskiego stołu. Tak na przykład Karol Scheibler-syn chępli się tym, że jego robotnicy w swoich nędznych placach są zrównani z robotnikami warszawskimi, a więc inaczej niż robotnicy innych przedsiębiorstw, których właściciele w Łodzi, często pozbawionej dostaw produktów pierwszej potrzeby, wzorowali się na słynnej z wyższu kapitalistycznego Częstochowie. Najniebezpieczniejszy spośród konkurentów firmy Scheiblera, fabrykant Poznański, znany ze swego sknerstwa i wyzysku, również świadczył „dobrodziejstwa” robotnikom, fundując nową posadzkę w kościele, choć sam nie był katolikiem. Wyczerpany, wyniszczony robotnik, odżywiający się suchymi kartoflami, pracował po 16 godzin dziennie, toteż często padał ze zmęczenia i głodu. Powodowało to liczne wypadki podczas pracy.

Starcie stawało się coraz bardziej nieuniknione, zwłaszcza, że fabrykant nie doceniał znaczenia nowej siły, którą wielki przemysł powoływał do życia.

Są jeszcze nieliczne i nie wychodzą z podziemia, ale dają początek powolnej, lecz wytrwałej pracy nad uświadomieniem klasowemu robotnika. Dwukrotny pogrom „Proletariatu” dziesiątkuje je i głębiej zapędza w podziemie. W roku pierwszego obchodu święta robotniczego Łódź milczy. Dopiero rok 1891 podnosi pierwsze głosy protestu. Wyrazem ich były zajęcia na terenie fabryki Poznańskiego, które przyniosły robotnikom pewne, nieznaczne zresztą, podwyżki płac i zmiany na lepsze w traktowaniu ich samych i ich pracy. Okazało się, że polepszenia warunków pracy i bytu nie należało wyciekiwać pokornie, lecz żądać. Lekcja ta była najlepszą propagandą, trafiającą do przekonania każdemu tkaczowi, każdej przędze, a nawet każdemu nieletniemu robotnikowi, który — w przepisowych dla „nieletnich” — przerwach pracy zabawiał się w kącie hali fabrycznej grą w orla i reszkę.

W tym samym 1891 r. przyjechał do Łodzi Julian Marchlewski i stanął do pracy w charakterze majstra w farbiarni Poznańskiego. Fabryka Poznańskiego była prowadzona niedbale, wyposażona najgorzej.